สารนิพนธ์เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดอาชีพและวิชาชีพ

ที่ห้ามคนต่างด้าวทำ

คำสำคัญ อาชีพและวิชาชีพ, คนต่างค้าว

นักศึกษา สุภาวดี ใชยโชค

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ คร.สุรีย์ฉาย พลวัน

หลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

คณะ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

W.A. 2562

บทคัดย่อ

ปัจจุบันการเข้ามาทำงานในประเทศไทยของคนต่างด้าวนับเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องมี มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการทำงานของคนต่างด้าว โดยกำหนดอาชีพและวิชาชีพที่ห้าม คนต่างด้าวทำ สารนิพนธ์ฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการกำหนด อาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ โดยศึกษาวิเคราะห์แนวทางการบังคับใช้กฎหมายของ สหพันธรัฐมาเลเซีย และสาธารณรัฐสิงคโปร์และกฎหมายประเทศไทยตลอดจนอนุสัญญาระหว่าง ประเทศ เพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่าง ด้าวทำให้เหมาะสมกับประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาพบว่า การกำหนดอาชีพและวิชาชีพบางประเภทที่ห้ามมิให้คนต่างค้าว ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างค้าวทำ พ.ศ. 2522 ซึ่งคณะกรรมการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างค้าว ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอาชีพและ วิชาชีพที่คนต่างค้าวห้ามทำใหม่เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ของบ้านเมือง โดยได้แบ่งประเภทของอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างค้าวทำออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ (1) กลุ่ม อาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างค้าวทำโดยเด็ดขาด (2) กลุ่มอาชีพและวิชาชีพที่ให้คนต่างค้าวทำได้ อย่างมีเงื่อนไข และ (3) กลุ่มอาชีพและวิชาชีพที่ให้คนต่างค้าวทำได้อย่างไม่มีเงื่อนไข นั้นยังมี ปัญหาบางประการ

ผู้ศึกษาจึงขอเสนอให้กลุ่มอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำโดยเด็ดขาด ให้เพิ่มอาชีพ ที่ห้ามคนต่างด้าวทำหนึ่งอาชีพคืออาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อให้การกำหนดอาชีพและ วิชาชีพที่ห้ามคนต่างค้าวทำสอดคล้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 กลุ่มอาชีพและวิชาชีพที่กำหนดให้คนต่างด้าวทำได้อย่างมีเงื่อนไข ให้เพิ่มงานในวิชาชีพการสำรวจ วิชาชีพพยาบาล วิชาชีพทันตแพทย์ วิชาชีพแพทย์ และวิชาชีพการบริการ/การท่องเที่ยว เพื่อให้ สอดกล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประเทศอาเซียนซึ่งเป็น พันธกรณีที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตาม และกลุ่มอาชีพและวิชาชีพที่กำหนดให้คนต่างค้าวทำอย่าง ไม่มีเงื่อนไข ให้แรงานสัญชาติเวียดนามสามารถประกอบอาชีพกรรมกรได้ 24 กิจการ เช่นเดียวกับ แรงงานสัญชาติเมียนม่าร์ ลาว กัมพูชา เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในโอกาสการทำงานระหว่าง แรงงานต่างด้าว และแก้ใจปัญหาการลักลอบทำงานของแรงงานเวียดนาม และหากคนต่างด้าว ที่ทำงานนอกเหนือจากงานที่ได้รับอนุญาตหรือทำงานในอาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ ให้ทำการ เปรียบเทียบปรับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการร่วมตามกฎหมายว่าด้วยการ บริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการเปรียบเทียบปรับ คนต่างค้าวที่ทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ พ.ศ. 2561 และให้ถือว่าแรงงานดังกล่าวกระทำความผิดตามมาตรา 12 (10) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 เพื่อให้มีมาตรการทางกฎหมายห้ามบุคคลที่มีพฤติการณ์ทำงานอันมีลักษณะเป็นการแย่ง งานหรือแย่งอาชีพของคนไทยหรือทำงานที่กำหนดห้ามมิให้คนต่างค้าวทำเข้ามาในราชอาณาจักร ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ 1/2558 เรื่องการ ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกเข้ามาในราชอาณาจักร

THEMATIC TITLE LEGAL PROBLEMS RELATING TO DETERMINATION OF

OCCUPATIONS AND PROFESSIONS PROHIBITED FOR

FOREIGN WORKERS

KEYWORDS OCCUPATIONS AND PROFESSIONS, FOREIGN

WORKERS

STUDENT SUPAWADEE CHAICHOK

THEMATIC ADVISOR DR. SUREESHINE PHOLLAWAN

LEVEL OF STUDY MASTER OF LAWS

CRIMINAL LAW AND CRIMINAL JUSTICE

ADMINISTRATION

FACULTY SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY

YEAR 2019

ABSTRACT

Nowadays, increasing mobility of foreign workers into Thailand for works necessitate to provide a legal measure to control working of foreign workers by determination of occupations and professions prohibited for foreign workers. This thematic paper is aimed at studying legal problems relating to such determination of occupations and professions prohibited for foreign workers, analyzing nature of law enforcement in Malaysia, Republic of Singapore and Thailand as well as related international conventions for providing suggestions to solve problems relating to determination of occupations and professions prohibited for foreign workers in more appropriate way for Thailand.

The study finds that determination of occupations and professions prohibited for foreign workers as appeared in the list attaching to the Royal Decree on Determination of Occupations and Professions Prohibited for Foreign Workers B.E. 2522 (1979) was reviewed to provide new regulation on occupations and professions prohibited for foreign workers in pursuance with current situation of the country. The occupations and professions prohibited for foreign workers are categorized into 3 main groups i.e. (1) group of occupations and professions decisively prohibited for foreign workers; (2) group of occupations and professions permitted for foreign workers with

conditions and (3) group of occupations and professions permitted for foreign workers without conditions.

The researcher suggests an additional occupation in the group of occupations and professions decisively prohibited for foreign workers i.e. security officer to be in compliance with the Security Business Act B.E. 2558 (2015), several occupations i.e. nurse profession, dentist profession, physician profession and service/tourism occupation in the group of occupations and professions permitted for foreign workers with conditions to be in compliance with international agreement on free movement of workers among ASEAN members that being bound by Thailand and in the group of occupations and professions permitted for foreign workers without conditions by permitting Vietnamese to be employed in labor occupation in 24 enterprises in equivalent to Myanmese, Laotian and Cambodian workers for equality of work opportunity among unskilled foreign workers and solution of illegal working of Vietnamese. In addition, where foreigners work aside from permitted works or in occupations prohibited for foreign workers, fine must be done pursuant to the Regulation on Rule, Means and Conditions of Fine Against Foreign Workers Working Without Work Permit or Working Aside From Entitled Works B.E. 2561 (2018) provided by the co-committee under the law on foreign working administration and such workers would be considered as committing an offense under Section 12 (10) of Immigration Act B.E. 2522 (1979). Those suggestions aim to provide certain legal measures to prohibit the person having circumstances as if contending for work or occupation of Thai or working in occupations prohibited for foreign workers in the Kingdom pursuant to the regulation provided in the Interior Minister's Directive No. 1/2558 in the subject of non-permission of certain groups of foreigners for entering into the Kingdom.